

Een feestje in het Sociaal Pension. Bram snijdt de taart aan, naast hem werkmeester Martin Valentijn.

FOTO HIELCO KUIPERS

De veegploeg van het Sociaal Pension prikt stug door

Al ruim 2400 zakken afval

Annet van Aarsen
a.van.aarsen@hollandmedicombinatie.nl

Leiden * Topprestatie van de veegploeg van het Sociaal Pension in Leiden: de deelnemers prikten dit jaar al ruim 2400 zakken afval van straat, zo'n 145 kubieke meter vuil dat anders de straten zou ontsieren. Visie-R, de stichting uit Lisse die de veegploeg begeleidt, stond daar gisteren met een grote taart bij stil. En dat viel bij de bewoners van het Sociaal Pension in goede aarde.

Bram (51) praat honderduit over zijn rondjes door de stad. „Ik doe het nog niet zo lang hoor. Ik was er lang

te ziek voor”, zegt hij. „Het is in februari namelijk heel erg mis gegaan, toen ik nog in een begeleid wonen project woonde. Ze hebben me met een overdosis gevonden op mijn kamer. Ik had met mijn zotte kop een flesje GHB leeggedronken. Wist ik veel! Ik was al dood, de reanimatie haalde eerst niks uit. Toen hebben ze een spuit met adrenaline dwars door mijn borstbeen geprikt.”

Te zwaar

Gelukkig is hij er nog, zegt hij. Maar hij is al maanden bezig om aan te sterken. Hij was vel over been, maar is inmiddels acht kilogram aangekomen. Nog steeds heeft Bram niet

heel veel vlees op de botten. „Ik loop misschien twee keer per week mee. Meer red ik nog niet, dat is te zwaar. En soms heb ik ook gewoon geen zin. Er zijn van die momenten dat ik een terugval heb.” Hij is heel open en eerlijk: hoewel hij na het GHB-incident een hele tijd clean is geweest, is hij in het Sociaal Pension toch weer gaan gebruiken. „Binnen no time. De verleidingen zijn hier te groot. Ik gebruik niet meer zo veel als vroeger, hoor. Maar ik kan er ook niet helemaal van afblijven. Voor mij is dit ook een beetje nieuw, mee met de veegploeg.” Hij wijst naar de werkmeester, Martin Valentijn, die altijd mee gaat als de veegploeg de straat op gaat. „Hij werkt met een

moelijke groep hoor, we zijn toch allemaal verslaafd of ex-verslaafd.” De veegploeg is wisselend van samenstelling, Martin neemt maximaal acht deelnemers mee de straat op. Meer vindt hij niet verantwoord. „Want het is niet alleen maar vuil prikken, ik wil ook graag aan iedereen die meeloopt aandacht kunnen schenken. Een praatje maken onderweg is heel belangrijk.” Hij vindt het werk buurtparticipatie in optima forma. De burens in de wijk Transvaal waren in eerste instantie beducht voor de komst van het Sociaal Pension, maar de veegploeg krijgt veel complimentjes. De deelnemers halen namelijk één maal per week het zwerfvuil van

straat in de wijk. „Laatst meldde zich een oud vrouwtje: ze had een heggenschaar maar die heg knippen kon ze zelf niet meer. Dat pakken we dan gewoon mee.” Tijdens het werk mogen de deelnemers geen drugs of drank gebruiken. Volgens Visie-R vinden de mannen dat soms een opgaaf, maar zijn ze er ook wel blij om. Door de veegploeg gebruiken ze minder. Sinds kort doet de ploeg de fietsenstallingen bij het station erbij. Zwaar en lastig werk, zegt Martin. „Als je de hele stalling hebt gedaan, kun je weer van voren af aan beginnen.” Het maakt Bram niks uit. Hij is blij. „Ik heb dit jaren niet gevoeld of gekend. Ik doe weer mee.”

Bron: Leidsch Dagblad 19 dec. 2014.